

Одделот за граѓански дела на Врховниот суд на Република Македонија, расправајќи по прашањето за правото на жалба против решенија донесени од совет на Врховниот суд на Република Македонија во случаите кога правото на жалба не е определено со закон, на седницата одржана на ден 10.06.2013 година, го усвои следниот:

З а к л у ч о к

Против решението на Врховниот суд на Република Македонија, со кое овој суд го одбил како неоснован предлогот за повторување на постапката завршена со пресуда на Врховниот суд на Република Македонија, не е дозволена жалба.

Доколку против решението е изјавена жалба, истата ќе се отфрли како недозволена од страна на советот кој постапувал по предметот.

Против решението на Врховниот суд на Република Македонија, со кое овој суд ја отфрлил како недозволена жалбата изјавена против решението со кое Врховниот суд на Република Македонија го одбил како неоснован предлогот за повторување на постапката завршена со пресуда на Врховниот суд на Република Македонија, не е дозволена жалба.

Доколку против решението е изјавена жалба, истата ќе се отфрли како недозволена од страна на советот кој постапувал по предметот.

О б р а з л о ж е н и е

Според член 101 од Уставот на Република Македонија, Врховниот суд на Република Македонија е највисок суд во Републиката и го обезбедува единството во примената на законите од страна на судовите.

Според член 35 точка 1 од Законот за судовите, Врховниот суд на Република Македонија е надлежен да решава во втор степен против одлуките на своите совети кога тоа е определено со закон.

Според член 1 од Законот за парничната постапка, со овој закон се определуваат правилата на постапката врз основа на кои судот расправа и одлучува за основните права и обврски на човекот и граѓанинот во споровите од личните и семејните односи, од работните односи, како и од имотните и другите граѓанско правни односи на физичките и правните лица, освен ако за некои од наведените спорови со посебен закон не е предвидено за нив судот да одлучува според правилата на некоја друга постапка.

Од содржината на наведените одредби произлегува дека Врховниот суд на Република Македонија како највисок суд во Републиката, во втор степен против одлуките на своите совети, решава кога тоа е определено со закон.

Законот за парничната постапка во своите одредби, во кои се определуваат правилата на постапката врз основа на кои судот расправа и одлучува во граѓанските и трговските спорови, не определил надлежност на Врховниот суд да решава во втор степен против одлуките на своите совети. Оттука, не постои законски основ за право на жалба против решението на Врховниот суд на Република Македонија, со кое овој суд го одбил како неоснован предлогот за повторување на постапката завршена со пресуда на Врховниот суд на Република Македонија ниту против решението на Врховниот суд со кое овој суд ја отфрлил како недозволена жалбата изјавена против решението на Врховниот суд на Република Македонија со кое судот го одбил како неоснован предлогот за повторување на постапката завршена со пресуда на Врховниот суд на Република Македонија.

Имајќи ги предвид наведените причини, при непостоење на законски основ Врховниот суд на Република Македонија да постапува по жалба против решение донесено од совет на Врховниот суд на Република Македонија во случаите кога тоа не е определено со закон, доколку против вакво решение е изјавена жалба, судот со решение ќе ја отфрли како недозволена.

ОДДЕЛ ЗА ГРАЃАНСКИ ДЕЛА
НА ВРХОВНИОТ СУД
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА